

ΟΜΑΔΑ Α

A.1	A.2	A.3	A.4	A.5	A.6	A.7
Σωστό	Σωστό	Λάθος	Σωστό	Λάθος	α	β

ΟΜΑΔΑ Β

α) Πληθωρισμός ζήτησης: «Κατά την άποψη.. αυξάνεται η παραγωγή» σελ 167 σχολικό βιβλίο

β) Πληθωρισμός κόστους: «Η άποψη ότι... πληθωρισμού κόστους» σελ 168 σχολικό βιβλίο

ΟΜΑΔΑ Γ

Γ.1

$$KE_{XA \rightarrow B} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} \Leftrightarrow 2 = \frac{\Psi_A - 90}{10 - 0} \Leftrightarrow \Psi_A = 110 \text{ μονάδες προϊόντος}$$

$$KE_{XB \rightarrow \Gamma} = \frac{1}{KE_{\Psi \Gamma \rightarrow B}} \Leftrightarrow KE_{XB \rightarrow \Gamma} = \frac{1}{0,25} \Leftrightarrow KE_{XB \rightarrow \Gamma} = 4$$

$$KE_{XB \rightarrow \Gamma} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} \Leftrightarrow 4 = \frac{90 - 50}{X_{\Gamma} - 10} \Leftrightarrow X_{\Gamma} = 20 \text{ μονάδες προϊόντος}$$

$$KE_{X\Gamma \rightarrow \Delta} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} = \frac{50 - 0}{30 - 20} = 5$$

$$KE_{\Psi \Delta \rightarrow \Gamma} = \frac{1}{KE_{X_{\Gamma \rightarrow \Delta}}} = \frac{1}{5} = 0,2$$

Ο πίνακας συμπληρωμένος είναι ως εξής:

Συνδυασμοί ποσοτήτων	Παραγόμενες ποσότητες αγαθού X	Παραγόμενες ποσότητες αγαθού Ψ	Κόστος ευκαιρίας αγαθού Ψ (σε μονάδες X)	Κόστος ευκαιρίας αγαθού X (σε μονάδες Ψ)
A	0	110		
			0,5	2
B	10	90		
			0,25	4
Γ	20	50		
			0,2	5
Δ	30	0		

Γ.2.

Παρατηρούμε ότι καθώς αυξάνεται η παραγωγή του Ψ το Κόστος ευκαιρίας του είναι αυξανόμενο. Αυτό οφείλεται στο ότι οι παραγωγικοί συντελεστές δεν είναι εξίσου κατάλληλοι για την παραγωγή των δύο αγαθών. Συγκεκριμένα, καθώς αυξάνεται η παραγωγή του Ψ αποσπώνται από την παραγωγή του Χ παραγωγικοί συντελεστές που είναι όλο και λιγότερο κατάλληλοι για την παραγωγή του Ψ. Απαιτείται δηλαδή θυσία όλο και περισσότερων μονάδων Χ για την παραγωγή κάθε επιπλέον μονάδας Ψ.

Γ.3.

Οι 74 μονάδες Ψ παράγονται μεταξύ των συνδυασμών Β και Γ όπου το $ΚΕ_{XB \rightarrow \Gamma} = 4$

Επομένως:

$$4 = \frac{90 - 74}{X - 10} \Leftrightarrow X = 14 \text{ μονάδες προϊόντος}$$

Όταν παράγονται δηλαδή 74 μονάδες Ψ οι μέγιστες μονάδες Χ που μπορούν να παραχθούν είναι 14.

ΟΜΑΔΑ Δ**Δ.1.**

Η ελαστικότητα τόξου ζήτησης ως προς την τιμή δείχνει την αντίδραση των καταναλωτών στις μεταβολές της τιμής, με όλους τους προσδιοριστικούς παράγοντες της ζήτησης σταθερούς. Στη συγκεκριμένη περίπτωση το εισόδημα πρέπει να παραμένει σταθερό και αυτό συμβαίνει μόνο στους συνδυασμούς Α και Γ.

$$E_{D_{A\Gamma}} = \frac{50 - 30}{4 - 6} \cdot \frac{6 + 4}{30 + 50} = -1,25$$

Δ.2.

Η ελαστικότητα ζήτησης ως προς το εισόδημα δείχνει την αντίδραση των καταναλωτών στις μεταβολές του εισοδήματος, ceteris paribus. Την εισοδηματική ελαστικότητα την υπολογίζουμε από το συνδυασμό Γ στο συνδυασμό Β καθώς εκεί αυξάνεται το εισόδημα και η τιμή παραμένει σταθερή.

$$E_{Y_{\Gamma \rightarrow B}} = \frac{\Delta Q}{\Delta Y} \cdot \frac{Y_{\Gamma}}{Q_{\Gamma}} = \frac{80 - 50}{1200 - 1000} \cdot \frac{1000}{50} = 3 > 0 \text{ άρα το αγαθό είναι κανονικό.}$$

Δ.3.

Οι συνδυασμοί του πίνακα που ανήκουν πάνω στην ίδια καμπύλη ζήτησης είναι ο Α και ο Γ.

Για τη γραμμική συνάρτηση ζήτησης:

$$Q_D = \alpha + \beta P \quad (\text{με } \alpha > 0 \text{ και } \beta < 0)$$

Επομένως:

$$30 = \alpha + 6\beta \quad (1)$$

$$50 = \alpha + 4\beta \quad (2)$$

$$(1) - (2) \Leftrightarrow -20 = 2\beta \Leftrightarrow \beta = -10$$

Αντικαθιστώντας το β στην (1) ή στην (2) έχουμε:

$$50 = \alpha - 40 \Leftrightarrow \alpha = 90$$

Η γραμμική συνάρτηση ζήτησης είναι η εξής:

$$Q_D = 90 - 10P$$

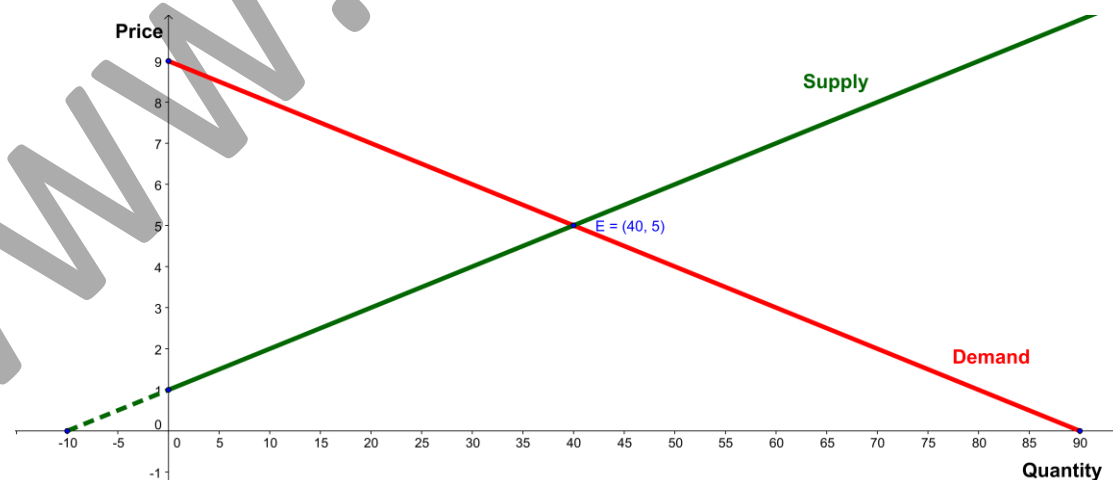
Δ.4.

Για το σημείο ισορροπίας:

$$Q_D = Q_S \Leftrightarrow 90 - 10P = -10 + 10P \Leftrightarrow P_0 = 5 \text{ χρηματικές μονάδες}$$

Αντικαθιστώντας την τιμή ισορροπίας στη συνάρτηση ζήτησης ή στη συνάρτηση προσφοράς έχουμε: $Q_0 = 90 - 10 \cdot 5 \Leftrightarrow Q_0 = 40$ μονάδες προϊόντος

Διαγραμματικά το σημείο ισορροπίας παρουσιάζεται ως εξής:

Τις λύσεις των θεμάτων επιμελήθηκε η οικονομολόγος Ιωάννα Καλογεράκου / Επιστημονικός συνεργάτης του www.aoth.edu.gr